

RIIGI TEATAJA

Nr. 37.

20. aprillil 1935.

Nr. 37.

- Art. 348. Koolinõunikude tasude seaduse muutmise seadus.
349. Tartu ülikooli õppejõudude ja eripalgaliste teenijate tasude seadus.
350. Määrus kalapüügi korraldamise kohta.
351. Politseiasutiste koosseisudes ametikohtade ühest elukalliduse rajoonist teise üleviimise määrus.
352. Otsus Vana-Suislepa ja Uue-Suislepa valdade ühendamise asjas.
353. Teadaanne Eesti-Briti vahelise tsiviil- ja kaubanduslikkudes asjades kohtuliku abiandmise konventsiooni laiendamisest Kanaali saar-tele ja Mani saarele.
354. Tallinna linna ehitusmääruse muutmise määrus.
355. Sundmäärus korstnate pühkimise kohta Haapsalus.

348. Koolinõunikude tasude seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 12. aprillil 1935.

I.

Koolinõunikude tasude seaduse § 1 (RT 46 — 1928) muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 1. Koolinõunikudele, kes õpetajana või koolinõunikuna teeninud vähemalt 12 aastat, makstakse palka riigiteenijate VIII palgaastme järgi esimeses elukallidusrajoonis Kr. 230.— ja teises elukallidusrajoonis Kr. 215.— kuus, neile koolinõunikudele aga, kes õpetajana või koolinõunikuna teeninud alla 12 aasta, makstakse palka riigiteenijate X palgaastme järgi esimeses elukallidusrajoonis Kr. 210.— ja teises elukallidusrajoonis Kr. 200.— kuus. Elukalliduse esimesse rajooni arvatakse Tallinna ja Nõmme linn nende administratiiv-piirides, teise rajooni — kogu muu Eesti Vabariigi maa-ala.

Peale palga makstakse koolinõunikudele riigisummadest lasteabiraha Riigiteenijate lasteabiraha seaduse alusel.

Teenistusvanuse-tasu riigiteenijate normide järgi koolinõunikudele ei maksta.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma 1. aprillist 1935.

Tallinnas, 12. aprillil 1935.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

N. Kann

Haridus- ja sotsiaalminister.

349. Tartu ülikooli õppejõudude ja erapalgaliste teenijate tasude seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 12. aprillil 1935.

§ 1. Tartu ülikooli õppejõududele ja eripalgalistele teenijatele maksetakse:

a) palka — riigiteenijate üldise palgaredeli järgi järgmiselt:	
korralisele professorile	300 kr. kuus
erakorralisele professorile ja professori kohustetäitjale	245 „ „
dotsendile	215 „ „
dotsendi kohustetäitjale	185 „ „
prosektorile, astronoom-observaatorile ja õpetatud aednikule	160 „ „
eriainete õpetajale	150 „ „
lektorile filosoofia teaduskonnas	105 „ „

b) teenistusvanuse ja ametsõitude tasu ning lasteabiraha: riigiteenijate tasude seaduses ettenähtud normide järgi;

c) lisapalk:

rektorile	60 kr. kuus
prorektorile	43 „ „
teaduskonna dekaanile	43 „ „
teaduskonna prodekaanile	34 „ „
teaduskonna sekretärile	12 „ „
teaduskonna abisekretärile	10 „ „
majanduskomisjoni liikmele	25 „ „
Pasteuri instituudi juhatajale	15 „ „

Vabariigi Valitsusel on õigus lubada ülikooli valitsuse ettepanekul välismaalt kutsutavatele õppejõududele maksta reisi- ja ületulemise kulud ja, kui nad kutsutud kuni 5 aastaks, kokkulepitud tähtaja lõpul toetust tagasisõiduks kuni 3 kuu palga suuruses.

Rektori loengute tundide normaalarv on 2 tundi nädalas, prorektoril — 4, teaduskonna dekaanil — 5 ja prodekaanil — 5. Üle selle normi loengute eest omal õppekohal maksetakse neile kuni 6-tunnilise normini lisatasu $\frac{1}{24}$ aasta põhipalgast semestritunni eest ülejäävatest palgakrediitidest või nende puudumisel ülikooli erisummadest.

Välisamaalt kutsutud õppejõududele, kellele selle seaduse maksma hakkamiseni makseti 30% lisatasu, maksetakse edaspidi puuduv vahe praegu saadava tasu ja selles seaduses ettenähtud normide vahel, seni kui õppejõudude normaaltasu ei ole tõusnud ühes teenistusvanuse lisaga kuni nimetatud välismaalaste poolt praegu saadava tasuni.

§ 2. Professoritele ja teistele määralistele õppe- ja abiõppejõududele, kes ajutiselt täidavad kõik kohused mingil teisel vakantsel või tegelikult täielikult või osaliselt vabal õppetoolil või õppekohal, maksetakse selle eest tasu kuni 50% täidetava koha palgast, kuid mitte enam kui 50% täitja palgast; üksikute tundide eest aga vastavalt $\frac{1}{24}$ aasta palgast semestritunni eest. Tasumaksmine sünnib ülejäävatest palgakrediitidest või nende puudumisel ülikooli erisummadest.

Lektorite asetäitjad saavad tasu tundide arvule vastavalt § 1 ettenähtud alusel.

Lektorile ja tehnilisele abijõule maksetakse tasu § 2-ses ettenähtud juhul samas suuruses, nagu eriainete õpetajalegi.

§ 3. Teaduslikkude ülesannete täitjale, kellel ülikoolis ei ole määralist kohta, ja kes õpetab vakantse või tegelikult täielikult või osaliselt vaba õppekoha sunduslikkudes eksamiainetes, maksetakse § 2 tähendatud krediididest kuni 6-tunnilise normini tasu 150 kroonist kuni 245 kroonini semestritunni eest ülikooli valitsuse määramisel, kusjuures arvestatakse vastava koha ja kohustega, kui ka ülesandetäitja teadusliku kvalifikatsiooni ja kõrvalteenistusega; kogu tasu ei või seejuures suurem olla vastavast palgast.

§ 4. Kui õppeülesanne antakse sunduslikus eksamiaines, mis ei ole ühegi määralise õppejõu kohustuslikuks õppeaineks, siis maksetakse kuni 6-tunnilise normini tasu 150—175 krooni semestritunni eest õppetöö täiendamiseks lubatud eelarve-summadest või nende puudumisel ülikooli erisummadest.

Keskkooli ainete metoodikate õpetajaile maksetakse vastavast, iga aasta eelarve korras tarbekohaselt nõutavast, didaktilise-metoodilise seminari krediidist 190 krooni semestritunni eest, kuni 2 tunnini; tundide eest üle 2 maksetakse pool ülalnimetatud määrast.

Seminari juhatajale maksetakse lisapalka 30 krooni kuus.

Samal alusel maksetakse tasu ka ülemääralisele abiõppejõule.

Kui õppeülesanne antakse isikule, kellel määraline koht ülikoolis, siis maksetakse tasu alustel, mis ette nähtud § 2, lugedes täidetava koha kuupalgaks 150—175 krooni.

§ 5. Professori ja dotsendi kohustusliku õppetöö ülemmääraks on 10 teoreetilist tundi nädalas ja peale selle vastavate sunduslikkude praktikumide juhatamine asjaomase teaduskonna õppekava kohaselt. Üle selle normi loengute eest omal õppekohal võivad nad lisatasu saada ülikooli erisummadest teaduskonna põhjendatud ettepanekul ja ülikooli valitsuse määramisel, arvates $\frac{1}{24}$ nende aastapalgast semestritunni eest.

§ 6. Eradotsendile, samuti teistele õppejõududele, kelle loengud asjaomase teaduskonna poolt soovitavaks tunnistatud, võib ülikooli valitsus ülejäävatest palgakrediididest või nende puudumisel ülikooli erisummadest maksta kuni 3-tunnilise normini 175 krooni semestritunni eest.

§ 7. Ülikooli õppejõududel, kes välja kuulutanud teaduskonna loal ja ülikooli valitsuse kinnitusel erilised ülikooli poolt antava tasu alla mitte kuuluvad loengud, on õigus kuulajailt saada loengu maksu ülikooli nõukogu poolt määratud ja Haridus- ja sotsiaalministri poolt kinnitatud suurus.

§ 8. Praktiliste tundide eest maksetakse käesoleva seaduse §§ 2, 3, 4, 5, 6 ja 7 ettenähtud juhtudel 75% teoreetiliste loengute ja õppetundide tasumäärast.

§ 9. Filosoofia teaduskonna lektoritele maksetakse tundide eest, mis nad üle 6 nädalatunni annavad, lisatasu 40 krooni semestritunnist.

§ 10. Ülikooli raamatukogu juhatajale arvatakse sama palk ja teenistusvanuse tasu, nagu korralisele professorilegi, kui ta oma kvalifikatsiooni poolest vastab nende kohta seatud nõuetele, vastasel korral määratakse temale tasu ülikooli valitsuse poolt Haridus- ja sotsiaalministri kinnitusel vastavalt tema kvalifikatsioonile kas dotsendi või erakorralise professori palga suurus.

§ 11. Kodumaal õppivale ülikooli teaduslikule stipendiaadile maksetakse toetusraha 80 krooni kuus ja välismaal õppivale — ühes reisikuludega — kuni 500 krooni, mis maksetakse välja kas vastava välisriigi või mõnes muus kindlas valuutas. Kui palju viimati nimetatud määrast võib stipendiaatidele

lubada üksikutes välisriikides, määrab ülikooli ettepanekul kindlaks Haridus- ja sotsiaalminister kokkuleppel Majandusministriga. Peale selle saavad nad laste-abiraha riigiteenijatega ühistel alustel ja määral.

§ 12. Ülikooli ametnikkudele, teaduskondade tehnilistele abijõududele (assist. jne.) ja ülikooli teenijatele maksetakse palka, teenistusvanuse, ületunni ja ametsõitude tasu ning laste-abiraha vastavalt riigiteenijatele ettenähtud normidele.

§ 13. Käesolev seadus kehtib arvates 1. aprillist 1935. Ühes lega kaotab kehtivuse Riigikogu poolt 9. aprillil 1927 vastuvõetud Tartu Ülikooli õppejõudude ja eripalgaliste ametnikkude palgaseadus (RT 39—1927).

Tallinnas, 12. aprillil 1935.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

N. Kann
Haridus- ja sotsiaalminister.

350. Põllutööministeeriumi kalapüügi korraldamise määrus Haapsalu, Saunja, Salajõe, Sutlepa lahel ja neid ühendavail silmadel ning Taebla ja Rannaküla jõesuudes, Pirita jõel, Vääna jõesus, Emajõesuus ja Kasari jõel.

§ 1. Põllutööministeeriumi kalapüügi korraldamise määruse (RT 74—1932) § 1 p. 1 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

1) Haapsalu-Saunja lahel ja neid ühendavais silmades määratakse keelupiirkonnaks (kaladele läbikäiguks) 75 meetri laiune siht, mis algab Kübarahu juurest ja suundub Riimi silma ja sealt edasi 30 meetri laiune siht Saunja-Salajõe ja Sutlepa lahtedel ning neid ühendavail silmadel ja Rannaküla jõesus, nii nagu looduses Põllutööministeeriumi korraldusel märgitud. Taebla jõesuuist kuni eelnimetatud sihini määratakse keelupiirkonnaks kuni $\frac{1}{3}$ lahe laiuusest, kuid mitte üle 75 meetri, nii nagu looduses Põllutööministeeriumi korraldusel märgitud.

Keeluaeg 1. märtsist 1. juulini.

§ 2. Põllutööministeeriumi kalapüügi korraldamise määruse (RT 63—1930) § 3 täiendatakse literaga f järgmises redaktsioonis:

f) käsiõngedega, millel söödad otsas, lubatakse püüda Kose-Lükati sillast kuni Nehatu veski tammini 1. aprillist 15. juunini.

§ 3. Põllutööministeeriumi määrused kalapüügi korraldamiseks (RT 59/60—1924) I osa p. 17 ja II osa p. 11 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

17) Vääna jõesus jõesuud mere poolt ümbritsev veepind, mis piirduv otsejoontega jõesuuist 500 meetri ulatuses merekallast mööda paremale ja pahemale poole ja tähendatud joontelt merre sihituses NW 56°30' 2.000 meetri ulatuses, nii nagu looduses Põllutööministeeriumi korraldusel märgitud.

Keeluaeg 15. märtsist 15. juunini ja 15. augustist 15. detsembrini.

11) Emajõe Peipsisse voolu ümbruses määratakse keelupiirkonnaks Emajõe suud ümbritsev veepind kuni ühe kilomeetri kauguseni Peipsi pool

järgmist joont: pool kilomeetrit põhja poole Liivaninast järve kallast mööda kuni punktini, mis Praagal asuva Karl Saksa elumaja idapoolsest nurgast 180 meetrit ONO sihis, sealt edasi Praaga kõige hommikupoolsema maanina peale ja sealt otsejoones Kaevandu kõige hommikupoolsema maanina peale ning viimasest otsejoones Pedaspää kõige põhjapoolsema nuka peale.

Keeluaeg 1. veebruarist 1. maini ja 15. augustist 15. novembrini.

§ 4. Kasari jõel määratakse keelupiirkonnaks jõesäng ühes üleujutatud luhtadega, arvates Kasari jõel asuvast Lihula-Risti maantee sillast vastuvoolu 500 meetrit ja allavoolu 2.100 meetrit ning sillaalune.

Keeluaeg 1. märtsist 1. juulini.

9. aprillil 1935. Nr. 1001-1.

Põllutööminister N. Talts.

Põllumajanduse osakonna direktori as. J. Ümarik.

351. Politseiasutiste koosseisudes ametikohtade ühest elukalliduse rajoonist teise üleviimise määrus.

Antud Siseministri poolt kokkuleppel Majandusministriga 10. aprillil 1935.

Alus: Riigiasutiste ametnikkude koosseisu seaduse § 2 (RT 31 — 1935).

Riigiasutiste ametnikkude koosseisu seaduses ettenähtud politseiasutiste koosseisus viia üle ühest elukalliduse rajoonist teise järgmised ametikohad, arvates 1. aprillist 1935:

Prefektuurides:

- 1) 2 politseikomissari ametikohta XVI palgaastmes teisest rajoonist esimesse;
- 2) 1 konstaabli ametikoht XXII palgaastmes esimesest rajoonist teise;
- 3) 6 konstaabli ametikohta XXIII palgaastmes esimesest rajoonist teise;
- 4) 3 vanemkordniku ametikohta XXVI palgaastmes teisest rajoonist esimesse;
- 5) 11 kordniku ametikohta XXVII palgaastmes teisest rajoonist esimesse;
- 6) 1 asjaajaja ametikoht XXV palgaastmes esimesest rajoonist teise;
- 7) 1 asjaajaja ametikoht XXVII palgaastmes teisest rajoonist esimesse.

Kriminaalpolitseis:

- 1) 1 kriminaal assistendi ametikoht XXI palgaastmes teisest rajoonist esimesse;
- 2) 1 kriminaal assistendi ametikoht XXII palgaastmes esimesest rajoonist teise.

Politilises politseis:

- 1) 1 politilise politsei abikomissari ametikoht XVII palgaastmes esimesest rajoonist teise;
- 2) 4 politilise politsei assistendi ametikohta XXI palgaastmes esimesest rajoonist teise;
- 3) 1 politilise politsei agendi ametikoht XXV palgaastmes teisest rajoonist esimesse.

Siseminister K. Eenpalu.

Politseivalitsuse direktor Rich. Veermäa.

352. Siseministri 11. aprilli 1935 otsus Vana-Suislepa ja Uue-Suislepa valdade ühendamise asjas.

Alus: Eesti ajutise omavalitsuse 30. märtsi 1917 seaduse teostamise määru 22. juunist 1917 (VSKK 173—1917 art. 952) V osa § 1 ja Maakondade ajutise valitsemise seaduse (RT 5—1934) §§ 5 ja 6.

Kinnitan Viljandi ajutise maavalitsuse otsuse 25. veebruarist 1935 (prot. nr. 64 p. 745) Vana-Suislepa ja Uue-Suislepa valdade ühendamise asjas.

Selle otsuse järgi Uue-Suislepa vald iseseisva omavalitsuse üksusena likvideerida ja kõigi oma asutistega ühendada Vana-Suislepa vallaga. Uue-Suislepa vallaomavalitsusele kuuluvad kõik kinnis- ja vallasvarad, kapitalid ja muud väärtused lähevad Vana-Suislepa vallaomavalitsuse valdamisele ja omanduseks kõigi nende õiguste ja kohustega, millisega Uue-Suislepa vallaomavalitsus neid valdas või vallata võis.

Uue-Suislepa valla likvideerimine ja Vana-Suislepa vallaga ühendamine teostada 1. maiks 1935. Selleks tähtjaks Uue-Suislepa vallavalitsusel anda üle Vana-Suislepa vallavalitsusele kõik Uue-Suislepa vallaomavalitsuse asutised, varandused, kapitalid ja muud väärtused, arhiiv ja asjaajamine ühes kõigi õigustega ja kohustega ning lõpetada Uue-Suislepa vallavolikogu ja vallavalitsuse tegevus.

Ühendatud vald nimetada Suislepa vallaks.

Vastuväited jätta tagajärjeta.

Siseminister K. Eenpalu.

Omavalitsuste osakonna direktori ajut. k.t. Osk. Angelus.

353. Välisministeeriumi teadaanne.

Täienduseks teadaandele (RT 68—1932) Eesti-Briti vahelise tsiviil- ja kaubanduslikkudes asjades vastastikku kohtuliku abiandmise konventsiooni jõusseastumisest, Välisministeerium teatab, et kooskõlas konventsiooni art. 15 (a) eeskirjadega, Briti esindaja teatas noodiga 9. aprillist 1935 Välisministeeriumile konventsiooni laienemisest Kanaali saartele ja Man'i saarel (Channel Islands and the Isle of Man).

Ametivõimudeks, kellele tuleb saata palved dokumentide kättetoimetamise ja tõenduste kogumise asjus inglise või prantsuse keeles on

Guernsey'l — Law Officers of the Crown

Jersey'l — His Majesty's Attorney-General, kuna

Isle of Man'il — His Honour the First Deemster and Clerk of the Rolls, Doublas,

kirjavahetuses ning tõlgetes tuleb tarvitada inglise keelt.

Kooskõlas konventsiooni artikli 15 (b) eeskirjadega astub konventsiooni laiendamine Kanaali saartele ja Man'i saarele jõusse üks kuu pärast Briti Esindaja teadaande kuupäeva, s.o. 9. mail 1935.

Tallinnas, 12. aprillil 1935.

Välisminister Jul. Seljamaa.

Tallinna linnavolikogult 27. märtsil 1935 vastu võetud ja Sise-ministrilt 10. aprillil 1935 kinnitatud

354. Tallinna linna ehitusemääruse muutmise määrus.

Alus: Linnaseaduse § 108 p. 3.

Tallinna linnavolikogult 15. juunil 1932 antud ja Riigi Teatajas 59 — 1932 avaldatud Ehitusemääruse §§ 16 ja 33 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

§ 16.

Väljaspool ehituserajoone kuni linna administratiiv-piirini on lubatud ehitisi püstitada järgmiselt:

Krundile, mille suurus on 9000 m² või üle selle, lubatakse püstitada aia- või põllumajanduslikke ehitisi ning üks ühekordne elumaja krundi-valdaja kasutamiseks, kuid mitte korterite üürileandmiseks. Krundi täis-ehitamise pindala ei tohi ulatada üle 2,5% krundi pinnast, kusjuures kasvumaja pinda ei loeta täisehitatud pinna hulka.

Enne käesoleva paragrahvi maksmahakkamist eraldatud kruntidele, mille suurus on vähemalt 4500 m², lubatakse püstitada krundi-valdaja kasutamiseks, kuid mitte korterite üürileandmiseks, ainult üks ühekordne elumaja, aluspinnaga mitte üle 110 m² ja muud aiamajanduseks ja linnukasvatamiseks tarvilikud kõrvalhooned. Krundi täisehitamise pindala ei tohi ulatuda üle 4% krundi pinnast, kusjuures kasvumaja pinda ei loeta täisehitatud pinna hulka.

Enne 9. augusti 1932 eraldatud kruntidele, mille suurus alla 4500 m², lubatakse püstitada ainult üks kuur tööriistade ja aiasaaduste hoidmiseks — pindalaga mitte üle 30 m².

Käesolevas paragrahvis tähendatud kruntidele võib ehitisi püstitada pärast seda, kui krundi uuliläärse piiri ulatuses on valmis ehitatud, linnavalitsuse poolt kinnitatud projekti järgi, sõidutee (§ 99), mille linnavalitsus on lubanud avada tarvitamiseks (§ 105); sõiduteel peab olema projektipärane valmishitatud ühendus varem avatud uuliga.

§ 33.

Väljaspool ehituserajoone asuvate maa-alade tükeldamiseks annab linnavalitsus loa ja määrab kruntide suuruse vastavalt maapinna aia- või põllumajanduslikule väärtusele § 16 ettenähtud otstarbeks maa-ala tükeldamise projekti kinnitamisega, kusjuures krundi suuruse alammääraks on 9000 m².

Enne maa-ala tükeldamise loa andmist peab iga krundi uuliläärse piiri ulatuses olema valmis ehitatud, linnavalitsuse poolt kinnitatud projekti järgi sõidutee (§ 99), mille linnavalitsus on lubanud avada tarvitamiseks (§ 105); sõiduteel peab olema projektipärane valmishitatud ühendus varem avatud uuliga.

Käesolev määrus hakkab maksma kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea J. Soots.

Sekretär G. Pinding.

Haapsalu linnavolikogult 26. oktoobril 1934 ja 22. veebruaril 1935 vastu võetud ja Siseministrilt 19. märtsil 1935 kinnitatud

355. Sundmäärus korstnate pühkimise kohta Haapsalu linnas.

Antud Linnaseaduse § 108 p. 4 põhjal.

§ 1. Tuleõnnetuste ärahoidmiseks on korstnate ja lõõride järelevaatus puhastus ja tahmapõletamine lubatud ainult isikuile, kes omavad töösusku ameti poolt välja antud oskustunnistuse ja on registreeritud Haapsalu linnavalitsuses.

§ 2. Korstnapühkijad on kohustatud nende hoolde usaldatud korstnad ja lõõrid korralikult puhastama.

§ 3. Korstnapühkija on kohustatud kõiki majas tarvitusel olevaid korstnaid ja lõõre aasta jooksul kuus korda puhastama, välja arvatud ainult suvekorteriteks kasutatavate majade korstnaid ja lõõre, milliseid tuleb puhastada tarviduse järgi.

§ 4. Vangimajades, saunades ja tööstusettevõtetes, kus sagedamini ahjusid köetakse, peab korstnate ja lõõride järelevaatus ja puhastust vähemalt üks kord kuus ette võetama.

Märkus. Ülaltähendatud määrus ei käi vabrikute ja tehaste korstnate kohta.

§ 5. Majaomanikud või nende asemikud on kohustatud korstnapühkimisse puutuvaid asju, nagu redeleid, katuseluuke j.n.e. korras hoidma.

§ 6. Iga majaomanik peab korstnate ja lõõride puhastamise oma majas ära andma ühele linnavalitsuses registreeritud korstnapühkijale, kes on vastutav korstnate korraliku puhastamise eest.

§ 7. Majaomanikud või nende asemikud on kohustatud selle järgi valvama, et korstnapühkijad oma peale võetud kohustusi korralikult täidaksid, kusjuures igal majaomanikul peab olema vastav korstnapühkimise kontrollraamat linnavalitsuse poolt määratud vormi järgi. Majaomanik, samuti ka korstnapühkija, on kohustatud kontrollraamatu ja kontrolltsekid ühe aasta jooksul alal hoidma ja neid nõudmisel linnavalitsuse või politseiametnikele ette näitama.

§ 8. Korstnates ja mujal lõõrides pühkimisel leitud vigastused, millised võiksid põhjustada tuleõnnetuse, on korstnapühkija kohustatud kohe teatama majaomanikule või selle asemikule ja ka linnavalitsusele, kusjuures leitud vigastused tulevad majaomanikul viibimata kõrvaldada.

§ 9. Korstnapühkijal on õigus majaomanikult või selle asemikult nõuda tasu linnavolikogult kindlaks määratud taksi järgi.

§ 10. Käesoleva sundmääruse vastu eksijad võetakse vastutusele Kriminaalseadustiku põhjal.

§ 11. Käesolev sundmäärus astub jõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea (allkiri).

Sekretär (allkiri).